

"Len muži čistého srdca sa dostanú na horu Pána".

Spomienka na Mauricea Williamsa, zakladateľa MO, † 9. máj 2013
(foto na www.modlitbyotcov.sk)

Raz, keď Maurice bol ešte s nami, sme sa blížili autom ku Svitú. Maurice uprel zrak na Kriváň skvejúci sa pred nami a nahlas prečítal z knižky, ktorú držal: "Len muži čistého srdca sa dostanú na horu Pána". Budem si to navždy pamätať. Takto sme ho poznali – ako muža s čistým srdcom a silnou vierou. Muža ako bol sv. Jozef, náš patrón. Maurice už nie je s nami (odišiel na sviatok Nanebovstúpenia Pána vo veku 74 rokov), ale semienko, ktoré zasial, klíči. Stovky mužov sa schádzajú každý týždeň, aby sa spolu modlili v malých skupinkách. Mnohí svedčia o tom, ako to zmenilo ich životy. Pripomeňme si jeho myšlienky o Modlitbách otcov.

Naše ciele: „Byť odrazom lásky Boha Otca k jeho deťom a milovať naše rodiny obetavou láskou. Aby sme to dosiahli, podujímame sa založiť po celom svete modlitbové skupiny mužov ochotných obetovať malú časť času, ktorá im bola daná Bohom, k ďakovaniu Bohu za svoje dary a k prosbe za ochotu prijať s láskou a zodpovednosťou svoje povinnosti. Naším cieľom tiež je, aby muži prijali svoju pravú úlohu duchovných a fyzických otcov a ukázali svetu čo skutočne znamená byť otcom“.

Naše dôvody: „Som si istý, že už sa modlíte za veci načrtnuté vyššie, ale Pán povedal 'kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, Ja som medzi nimi'. Ak sa my, ako muži, denne modlíme v rôznych krajinách, potom verím, že budeme skutočne požehnaní a svet sa bude meniť skrze naše modlitby. Musíme veriť v moc Boha - vie meniť veci - tak ho poprosme.“

O jednote: „Veľkým požehnaním Modlitieb otcov je zjednocovanie rôznych skupín mužov, takže sa nemodlíme iba za seba, ale tiež za iných. Modlite sa denne tiež za ďalších mužov, aby sa vzdali svojich masiek, boli silní vo viere, vyhýbali sa pokušeniu v akejkoľvek forme a stali sa ľuďmi modlitby. Zdá sa, že veľa mužov, dokonca aj duchovných, opustilo modlitbu! Keď vedíme rušné životy, môžeme ľahko odložiť modlitbu na neskoršie alebo na zajtra. Keď sme zaneprázdnení, potrebujeme sa modliť ešte viac. Môžeme dosiahnuť ďaleko viac, ak sa najprv pomodlíme“.

O odovzdaní: „My všetci, duchovní, mnísi, slobodní a ženatí muži potrebujeme modlitbu a my všetci musíme neustále odovzdávať seba a naše povolania Bohu. Iba vtedy, keď sa odovzdáme, môže nás Boh použiť spôsobom akým chce. Toto je našim naplnením, vtedy robíme prácu, pre ktorú sme boli stvorení. Nech vás Boh naďalej požehnáva vo všetkom, čo pre Neho robíte“.

Posledný odkaz mužom na Slovensku: „Modlím za vylíatie Ducha Svätého na všetkých mužov vo Svite, aby sa stali skutočnými Božími služobníkmi a privádzali stále viac a viac mužov do Modlitieb otcov, aby viedli mužov k tomu, aby sa stali skutočnými mužmi, ktorí si uvedomujú svoju zodpovednosť k svojim manželkám, deťom a k Cirkvi. Modlím sa za osobitné požehnanie pre Vás všetkých. Budem si spievať pieseň TY SI DOBRÝ PÁN (po slovensky), aby náš dobrý Pán pomohol a ochránil všetkých mojich bratov. Rodina je najdôležitejšia jednotka na tomto svete a potrebuje byť chránená našimi modlitbami pred útokmi zlého. A poprosť mužov, aby sa modlili za všetkých kňazov, ktorí sú pod takýmto útokom. Budem sa za Vás modliť“.

Stretnutie koordinátorov MO vo Svite 17.-18. mája

Stretlo sa nás 26 účastníkov – kňaz Marián zo Šamorína + koordinátori skupiniek z celého Slovenska. Hlavným bodom bolo zdieľanie, v ktorom sme predstavili naše skupinky, povedali si, čo sa v nich deje, či rastú alebo stagnujú. Táto časť programu začala po sv. omši a večeri o pol deviatej večer a trvala takmer do polnoci, keď sme piatkový program ukončili krátkou adoráciou. V sobotu sme po sv. omši hovorili o Mauriceovi, o medzinárodnom stretnutí MO v Holandsku a nakoniec bol predstavený blížiaci sa Národný pochod za život v Košiciach - 22.9., na ktorom sa chce naše spoločenstvo zúčastniť. Stretnutie sme ukončili Modlitbami otcov.

Najlepšie bolo pre mňa zdieľanie - veľmi povzbudzujúce a obohacujúce, či hovorili začínajúce skupinky alebo staršie. Ukázalo sa, že viacero dlho fungujúcich skupiniek prešlo obdobím útlmu, keď muži prestali chodiť a zostali len dvaja alebo traja vytrvalí. Obdobie útlmu trvalo u niektorých skupiniek dva, u iných aj viac rokov. Potom nastal obrat a muži začali chodiť a z jednej skupinky boli zrazu dve, či dokonca tri. Bolo dojímavé počúvať, že počas celého obdobia útlmu sa tí dvaja či traja verne modlili alebo aj postili, aby Pán požehnal ich skupinku novými členmi. Veľmi nás oslovilo svedectvo bardejovskej skupinky, ktorá v modlitbe trpezlivo odovzdávala svoju túžbu zakladať nové skupinky. Po čase ich Duch Svätý pred pár mesiacmi priviedol na kňazské rekolekcie, kde rozprávali kňazom o Modlitbách otcov. Ich svedectvo sa muselo kňazov dotknúť, pretože teraz dostávajú od nich pozvania, aby prišli predstaviť MO do ich farností. Bohu vďaka!

Zástupca Trebišova hovoril, že u Židov a moslimov sú v praktizovaní viery veľmi viditeľní muži, kým u katolíkov sú to ženy. Dodal, že Duch Svätý poslal Mauricea, aby prebudil chlapov na tomto svete. V Trebišove sa snažia žiť ako bratia, ako prví kresťania, čo okrem iného znamená, že si pomáhajú aj v bežnom živote. Pôvodnú skupinku delili na dve a „už nás je zase jedenást“. Potešilo nás aj svedectvo zo Zvolena, kde sa ženy vyjadrili takto: „chlapi, vaše modlitby nám pomáhajú! My vám dôverujeme“. Chlapi z Tesárskych Mlyňan predstavovali MO v Nitre a v Žiari nad Hronom. Vypočuli sme si tiež, že otec biskup Sečka je nadšený z MO, a že otec arcibiskup Bober odporúčal MO v pastierskom liste.

Ďalej odznelo:

- Moja túžba je, aby v každej bytovke v meste bola jedna skupinka
- Modlitba má byť pokojná, úprimná, láskavá, ale nikdy nie nanútená
- Keď my budeme zbožní, aj práca príde sem na východ
- Modlil som sa za skupinku, chodil som na púte s tým úmyslom a keď som potom pozval chlapov – povedali áno
- Otcovia so synmi, je nás vyše 40, trávime niekoľko dní spolu, sami si varíme
- ...xy... je modleník, takých hľadajte do svojich skupiniek!
- Začali sme pred pár mesiacmi, modlite sa za nás, aby sme vytrvali!
- Nebudme otrokmi práce, sme Božími synmi!

Od stretnutia uplynulo niekoľko týždňov, ale stále si spomínam na tie svedectvá a vidím tváre prítomných. Hovorili s pokorou, s radosťou v srdci, z ich jednoduchých slov išla sila. Keď počúvali, bol v tom úprimný záujem. Došlo mi, že Boh sám ich vedie a dodáva istotu a múdrosť ich slovám. Pretože sú verní a vytrvalí.

Aleluja!

Národný pochod za život 22. septembra 2013

Drahí otcovia, bratia! Pred 2 týždňami som sa zúčastnil pracovného stretnutia k Národnému pochodu za život v Košiciach ako zástupca našich MO. Pochod bude v Košiciach 22. septembra 2013 a všetky informácie o ňom sú na www.pochodzazivot.sk. Ja vás chcem vyzvať ako otcov, priateľov Boha Života, ktorí na púti svojho života bojujú na Jeho strane, aby sme prišli v čo najviac možnom počte do Košíc, aj so svojimi rodinami. My, otcovia detí, manželia a rodičia musíme vyjadriť aj verejne svoj jasný postoj k potratom. Musíme povedať rozhodné NIE zabíjaniu detí v lone matiek! Ak je niečo dôležité, pôjdeme za tým aj na kraj sveta. A toto je veľmi dôležité! Tí najslabší z nás potrebujú pomoc, počaté deti nás volajú: Otcovia - pomôžte! Verím, že tak ako nás nazval náš zakladateľ Maurice Williams - HRDINOVA, budeme nimi v tomto zápase.

Do pochodu ostávajú cca 4 mesiace. Už teraz si zaraďme tento termín do programu. Pouvažujme na svojich stretnutiach, ako sa čo najlepšie pripravíme, aby tento pochod vyvolal prebudenie nášho národa v otázke ochrany života od počatia. Modlime sa, pracujme a budme vynaliezaví, ako sa postaviť za dobro, za život, za Boha. Nepriateľ bude proti, ale my zvíťazíme, lebo náš Pán Ježiš Kristus zvíťazil! Sledujte uvedenú stránku a informujte najmä otcov, ktorí nemajú možnosti, aby sme sa dobre pripravili na tento dôležitý deň, na tento zápas dobra a zla. K tomu nech nám Pán života pomáha! Otec Jano Hudáček z Trebišova

Ešte slovo od koordinátorov: naša parketa môže byť modlitba za tento pochod. Organizátori robia veľa dôležitých vecí, ale bez modlitbovej podpory sa všetky ich snahy môžu minúť účinkom. „Prečo by som sa mal trepať do Košíc, aj tak to nemá zmysel“ – aj takéto myšlienky prechádzajú ľuďom hlavou, keď im o pochode poviete. A majú v istom zmysle pravdu. Ak ide len o ľudské snahy, potom to nemá zmysel. Diabol nás ľahko porazí. Ale my túžime vyraziť (fyzicky alebo duchovne) do Košíc s Pánom.

8. celoslovenské stretnutie Modlitieb otcov 11.-13.10. 2013 vo Svite

Celonárodné stretnutie vo Svite bude tohto roku 11.-13.10. – prosíme, aby ste si rezervovali tento termín a odovzdali pozvanie všetkým, ktorý sa MO modlia, alebo sa chcú začať modliť MO, pretože práve toto stretnutie je výbornou príležitosťou načerpať síl, stretnúť sa s Pánom, ale aj s ďalšími bratmi a povzbudiť sa vo viere. Prihlášku pripravíme v septembrovom spravodaji.

Pápež František o sv. Jozefovi počas svojej inauguračnej omše:

Ako napísali talianske médiá, nový pápež má sv. Jozefa vo veľkej úcte. Hneď na úvod kázne sa pápež poďakoval, že môže svoju inauguračnú omšu celebrowať práve na slávnosť sv. Jozefa, ženícha Panny Márie a patróna celej cirkvi. "(Pápež) Musí ako sv. Jozef otvoriť náruč, aby ako on chránil celý Boží ľud, (musí) prijímať celé ľudstvo, obzvlášť najslabších a najmenších". František zdôraznil, že len ten, kto "s láskou slúži, vie ochrániť". K tejto úlohe je povolaný aj rímsky biskup, ale aj všetci ľudia. Na príklade sv. Jozefa, ktorý prijal Boží plán - mlčky, stálou prítomnosťou a vernosťou Márii a Ježišovi, aj vtedy, keď nerozumel, čo od neho Boh žiada -, pápež František ilustroval, ako odpovedať na Božie volanie: pokorne a pohotovo. "Chráňme Krista, aby sme chránili druhých i stvorenie," vyzval pápež. Upozornil, že sv. Jozef sa javí ako silný muž, pričom ale v jeho duši je veľká neha, ktorá nie je "čnosťou slabých, je to dôkaz schopnosti a statočnosti vnímať". "Nesmieme sa báť dobroty, nehy," vyzval pápež a prítomní na jeho výzvu reagovali potleskom.

Dekrét o zmene v Rímskom misáli

V stredu 19. júna 2013 bol zverejnený dekrét Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, ktorým sa stanovuje, že vo všetkých Eucharistických modlitbách Tretieho vydania Rímskeho misála sa bude po spomienke Preblahoslavenej Panny Márie spomínať aj **sv. Jozef ako jej ženích**. Zmena sa konkrétne týka druhej, tretej a štvrtej Eucharistickej modlitby, keďže v prvej Eucharistickej modlitbe, v tzv. Rímskom kánone, je táto zmienka uvedená. V dekréte podpísanom prefektom kongregácie kardinálom Antoniom Cañizaresom Lloverom a sekretárom Mons. Arthurom Rocheom sa okrem iného uvádza, že „prostredníctvom otcovskej starostlivosti o Ježiša sv. Jozef z Nazareta, ako hlava Pánovej rodiny, hojne naplnil poslanie, ktoré mu bolo dané milosťou v ekonómii spásy a úplným priľnutím k počiatkom tajomstiev ľudskej spásy sa stal výnimočným príkladom veľkodušnej pokory, ktorú kresťanstvo veľmi vyzdvihuje, a svedkom tých spoločných, ľudských a jednoduchých čností, ktoré sú potrebné, aby sa ľudia stali dôstojnými a autentickými nasledovníkmi Krista.“ Táto zmena je odpoveďou na mnohé písomné výzvy z celého sveta, ktorým chcel vyhovieť už Benedikt XVI., ale až pápež František ju schválil a poveril kongregáciu vydaním dekrétu. – js –

Zjednotení pri Svetle

Ako prežíváš Veľkonočné obdobie? Spýtal sa ma v práci jeden z kolegov práve v deň, keď začalo príjemne hriať jarné slnko. Jeho otázka ma milo prekvapila. Na chvíľu som sa odmlčal a potom som mu stroho odvetil: „dobre.“ Táto otázka vo mne rozvírila množstvo iných otázok, a to od začiatku pôstneho obdobia až po nedeľu Dobrého pastiera. Jedna z prvých myšlienok mi prišla na príbeh zo Sv. Písma o Tobiášovi a Sáře, kde bola stať, keď Tobiáš hovorí Sáře: „Vstaň sestra! Modlime sa a prosme nášho Pána, aby nám preukázal milosrdenstvo a spásu. Ona vstala a začali sa modliť a prosiť Pána, aby im daroval spásu.“(Tob 8,4-5). Tieto dve osoby ma nabádali zamyslieť sa nad vernosťou a oddanosťou Bohu. V ich životných príbehoch akoby sa odohrávalo niečo z toho môjho. Bolo to utvrdenie a zároveň výzva trepezlivo a vytrvalo pokračovať v modlitbách. S touto úvahou som začal pôstne obdobie a keď prišiel deň, kedy sme mali našu skupinku modlitieb otcov, odchádzal som tam s radostnou myslou, pretože v ďalšej stati knihy Tobiáš bolo napísané: „Vtedy Rafael vzal obidvoch nabok a povedal im: Dobrorečte Bohu a zvelebujte ho pred všetkým, čo žije, za dobrá, ktoré vám preukázal; velebte a ospevujte jeho meno.“(Tob 12,6). Boh človeku dáva vždy to, čo potrebuje a často nie to, čo chce. Takto to bolo aj v mojom prípade, keď ma oslovil svojim slovom cez Tobiáša a Sáru. Výzva bola jasná: dobrorečiť, zvelebovať a ospevovať Boha za všetko, čo nám dáva. Je veľmi potrebné ďakovať Nebeskému Otcovi za manželku, deti i celú rodinu Cirkvi, potrebné je ďakovať i za príkoria života, pretože tak ako pôst, aj toto nás učí byť milosrdnými. Dôvera v Božiu lásku a v silu modlitby je základom našej viery. Koľko krát sme znechutení z udalostí okolo nás, no najviac z nesenia vlastného kríža utvoreného z osobných zlyhaní. Aj tu nám Ježiš podáva pomocnú ruku (porov. Mt 11,28). On je trepezlivý a stále na nás čaká. Na jednej zo skupiniek modlitieb otcov v pôstnom období sme sa dohodli vykonať si krížovú cestu otcov v kostole s kňazom. Dohodli sme sa, že sa ju pokúsim pripraviť vlastnými slovami a potom to prišlo. Bolo potrebné ísť na rozhovor s Ježišom, pretože krížová cesta je o mne a o Ježišovi. Pri každom zastavení sa mi tlačili do očí slzy a stále viac a viac som si uvedomoval svoju pýchu života a zlyhania. Chcel som prestať písať a obzrieť sa po cudzom texte, pretože kríž, ktorý som mal pri písaní krížovej cesty postupne oťažieval a to až tak, že keď som prišiel k zastaveniu ukrižovania a umierania Ježiša, zmeravel som a nevedel som pohnúť myslou ani perom. Akoby z posledných síl som povedal: „Ježišu, zmiluj sa nado mnou.“ Potom sa stalo čosi zvláštne. Vo svojom vnútri som pocítil pokoj, tak tichý a jemný, že sa to nijako nedá opísať. Uvedomil som si, že bez Ježišovej blízkosti a pomoci nedokážem ísť ďalej. Posledné 14 zastavenie mi vkladalo do srdca nádej a radosť z jeho zmŕtvychvstania.,, ALELUJA, RADUJME SA!“ Zaznelo slávnostne v chrámoch. Ježiš na tretí deň

vstal z mŕtvych. Čo je viac, ako Ježišova bolestná obeta lásky a zmŕtvychvstanie? Jeho žiariace srdce horí láskou k nám a dáva sa nám za pokrm pri každej sv. Omši. (porov. Jn 6, 54-48). V úvode tejto úvahy som napísal: „ Zjednotení pri svetle.“ Ježiš je tým skutočným svetlom tak, ako to sám povedal: „ Ja som svetlo...“ (porov. Jn 12,46). My všetci sa potrebujeme stále stretávať pri Ježišovi. On jediný nás dokáže zjednotiť a ohriať srdce, keď v nás vyhasína pokoj, láska a radosť. Preto nie náhodou je tu komunita Útecha, kde patria aj modlitby otcov. Verím, že je to Božie riadenie a preto je to dobré. Tak ako Tobiáš a Sára boli verní Pánovi a modlili sa s dôverou v Jeho prozreteľnosť a milosrdenstvo, tak i my máme mať takúto pevnú vieru. Ježiš to sám hovorí: „ Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18,19-20). Počas týchto veľkonočných udalostí ma veľmi oslovil práve apoštol Filip. Jeho výnimočnosť je pri osobnom stretnaní sa z Ježišom, ako ho úžasne usmerňuje k múdrosti srdca. Napríklad pri skúške, kde Ježiš Filipa skúša a pýta sa ho: „Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?“ A Filip mu na to odpovedá: „Ani za dvesto denárov chleba nebude stačiť.“ (porov. Jn 6,5-7). Filip pochopil až neskôr, že Ježiš myslí na chlieb, ktorým je On sám. Na inom mieste, konkrétne pri Ježišovej rozlúčkovej reči sa Filip pýta: „ Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí.“ Ježiš mu odpovedá: „ Filip, toľký čas som s vami, a nepoznáte ma?! Kto vidí mňa, vidí Otca.“ (Jn 14,8-9). Toľký čas je Ježiš s nami a my hľadáme stále niečo nové, čo by nás mohlo nadchnúť, alebo naplniť pozitívnou energiou. Pravdou však je, že v pozemskom živote niet času na hľadanie vlastnej cesty. Treba sa rozhodnúť ísť po overenej a bezpečnej ceste, ktorú nám ukázal Ježiš. O inej ceste, tej nesprávnej, ktorú niekedy hľadáme, Spasiteľ hovorí toto: „ Kiež by si aj ty spoznalo, čo ti prináša pokoj!...Lebo si nespoznalo čas svojho navštívenia.“ (porov. Lk 19,41-44). Aj dnes nás apoštol Filip oslovuje svedectvom svojho života. Pri spoznaní Ježiša a prijatí Ducha Svätého sa z neho stáva oddaný služobník. Aj táto udalosť o tom svedčí: „ Filip prišiel do mesta Samárie a zvestoval im Krista. Zástupy pozorne a jednomyseľne sledovali, čo Filip hovorí, pretože počuli a videli, že robí znamenia...A v meste nastala veľká radosť (porov. Sk 8,5-8). Skutočná radosť v srdci je to, po čom tak veľmi túžime, ale môže prísť len vtedy, keď sme ochotní spolupracovať a otvárať sa Kristovi. Aj dnešný sv. Otec František nám často pripomína, že jediná správna cesta je kráčať s Ježišom. Či nie je úžasné to podobenstvo o stratenej ovci? (porov. Mt 18,12-14). Po každom z nás osobne Ježiš túži a stará sa o nás. Keď sa strácame v svetskej hmle, hľadá nás a berie na ruky ako stratenú ovcu. Ošetruje nám rany spôsobené šelmou hriechu. Priateľstvo s Ježišom, je to najkrajšie a najlepšie pre náš život, preto radi využívajme jeho prítomnosť a pohostinnosť, pretože nakoľko sa s ním zblížime na zemi, tak s ním budeme zblížení i vo večnosti. Rád by som túto úvahu ukončil slovami Žalmu 66,4: „Nech sa ti klania celá zem a nech ti spieva, nech ospevuje tvoje meno.“

Ondrej

Stretnutie národných koordinátorov v Holandsku 15.-17.3.2013

Po dvoch rokoch od prvého stretnutia národných koordinátorov MO v Anglicku sme dostali pozvanie na druhé takéto stretnutie do Holandska. To prvé stretnutie bolo veľmi dôležité, pretože sme sa prvýkrát stretli na nadnárodnej úrovni, povzbudili sa a spoznali sa. Utvrdili sme sa v našej spiritualite. Stretli sme sa aj s Mauricem Williamsom, zakladateľom MO a poďakovali sme mu za všetko, čo pre MO vykonal. Keďže Maurice zo zdravotných dôvodov nemohol naďalej viesť MO, hľadali sme, kto by ho mohol zastúpiť. Túto úlohu nakoniec zobrali na seba dočasne Holanďania na obdobie 1 – 2 rokov. Tí nás teda po dvoch rokoch pozvali do Holandska na druhé stretnutie národných koordinátorov.

Stretnutie sa konalo v exercičnom dome Klein Sion (www.kleinsion.nl), približne 100 km východne od Amsterdamu. Na stretnutí Holanďania predstavili výsledky svojej práce. Za 2 roky svojej činnosti sa im podarilo vytvoriť medzinárodné stránky MO v angličtine (www.fathersprayers.org), neziskovú organizáciu MO, vydať 2 spravodaje MO, zorganizovať národné stretnutie MO a nakoniec aj 2. medzinárodné stretnutie národných koordinátorov v Holandsku. V Holandsku funguje približne 10 skupiniek MO. Medzinárodný tím predstavoval Gerlo Sogtoen (hlavný koordinátor), Willem Visser 't Hooft, Ger Schmeits a Maurice Schemkes. Ďalšími účastníkmi boli národní koordinátori Francúzska (Pierre Lecomte), Anglicka a Slovenska. Chýbali koordinátori z Česka (Honza a Mirek) a Ruska (Andrej), ktorí sa ospravednili a tiež David z Nového Zélandu. Národní koordinátori potom predstavili svoje krajiny, skupinky a aktivity. Okrem národných koordinátorov boli na stretnutí tiež členovia skupiniek MO z Holandska a otec John zo spoločenstva sv. Jána, ktorý zabezpečoval duchovný program. Otec John hovoril vo svojom príhovore o tom, že ak sa chceme správne modliť ako otcovia, musíme sa sami voči Bohu podriaďovať a modliť sa k Nemu ako Jeho deti. Tým, že prijmem túto podriadenosť nestrácame, ale naopak získavame veľmi veľa, keďže sa zaraďujeme do Jeho rodiny a môžeme prijímať aj všetky výhody, ktoré z toho vyplývajú.

Z Anglicka prišli až 3 otcovia, v krajine zatiaľ vedia o jednej funkčnej skupinke. Vo Francúzsku je viac skupiniek 20-30, možno aj viacej. Francúzsky koordinátor dokonca posielal knižky aj do Afriky. Za Rusko sme hovorili o ich probléme, keď pravoslávni kňazi začínajú zakazovať svojim veriacim, aby sa zúčastňovali na skupinkách MO, o ktorých si myslia, že sú najmä katolícke. Keďže Pierre chýbal na prvom stretnutí v Anglicku, opäť sme otvorili niektoré základné otázky, o ktorých sme hovorili v Anglicku, ako napríklad potrebu jednoty našich modlitieb.

Na stretnutí sa dohodlo: 1) knižičky ako aj modlitby majú zostať v jednotnej forme pre všetky krajiny tak ako doteraz, 2) Gerlo sa rozhodol odstúpiť z koordinovania MO pre iné spoločné duchovné aktivity s manželkou, 3) Ger odstúpi z medzinárodného tímu a bude holandským národným koordinátorom, 4) na návrh Pierra sa Ivan pripojí k medzinárodnému výboru MO, 5) dohodla sa spoločné stretnutie medzinárodného tímu MO s Veronikou, zakladateľkou MM. Po novom teda budú MO koordinovať na medzinárodnej úrovni dvaja Holanďania – Willem Visser, Maurice Schemkes a Ivan Melo zo Slovenska.

Kontakt na Modlitby otcov

Ivan Melo: tel. 041/566 2156, Stodolova 12, 010 15 Žilina

Petr Maxa: info@modlitbyotcov.sk, www.modlitbyotcov.sk

Kontakt na Modlitby matiek: P. O. Box 137, 850 00 Bratislava 5

info@modlitbymatiek.sk, www.modlitbymatiek.sk, tel./fax: 02/6241 2629

Milí otcovia, ak aj vy máte záujem o spoločné modlitby otcov, napíšte (alebo mejlujte) nám. Radi vám (zdarma) pošleme útlu knižku Modlitieb otcov, z ktorej máme veľkú radosť, a tiež ďalšie spravodaje a informácie. Knižka okrem iného slúži na zjednotenie rôznych skupiniek otcov – keď sa z nej modlíme, naše modlitby sa spájajú vo veľkej reťazi nielen na Slovensku, ale po celom svete.

Ak chcete prispieť na naše aktivity, nové číslo nášho účtu v Tatra banke je: 2611582395, kód banky 1100.